

[Jefsen Christensen.]

i Virkeligheden var: dybt rodfæstet i deres egen Nation og paaivirkende Ungdommen ud fra de Synspunkter, de har som Medlem af denne Nation. Jeg siger dette, for samtidig med at alle Bestræbelser, der kan føre hen imod det Resultat, som det foreliggende Forslag tilsigter, skal støttes, bør man vise en vis Varsomhed. Jeg hilser med Glæde, at man under Punkt 3, Side 7, samtidig med at man giver Udtryk for disse Bestræbelser, erklærer: „Med Henblik paa Bevarelsen af Uafhængigheden, Integritet og en frugtbar Mangfoldighed i Medlemsstaternes Kultur og Undervisningssystemer, er det Organisationen forbudt at blande sig i Sager, der i det væsentlige henhører under deres egen Jurisdiktion.“

Bestemmelser af denne Karakter maa nødvendigvis være indeholdt i et Forslag som det, der her foreligger, for naar det kommer til Stykket, er det vel Sammenspillet af alle de særprægede Nationers Kræfter, der skaber den Livets Mangfoldighed mellem Nationerne, der gør Livet værd at leve og gør det interessant at være til.

Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder med Hensyn til Paragraffer og Artikler i det foreliggende Forslag. Der kan jo ikke ændres en Tøddel deri, det kender vi fra tidligere Tid med Forslag af denne Karakter. Der er kun Spørgsmaalet om at stemme for eller stemme imod. Jeg vil gerne paa min egen og mit Partis Vegne sige, at vi hilser det foreliggende Lovforslag med Glæde og vil gerne medvirke til dets Genneførelse.

Foss: Jeg kan som de andre ærede Ordførere paa mit Partis Vegne hilse Forslaget om Dannelse af den nye Organisation med den største Glæde. Vi haaber, at det maa lykkes at faa alle andre Nationer inden for UNO til at slutte sig til denne Organisation. Naar det er sket, og denne nye Organisation kommer til at virke inden for alle Nationer inden for UNO, tror jeg, det vil kunne tages som Tegn paa, at der er Haab om større Muligheder for en Verdensfred, end man maaske kan skimte i Øjeblikket. I alle Tilfælde kan vi kun ønske De forenede Nationer til Lykke med det Arbejde, som her er sat i Gang, og haabe, det maa faa en virkelig stor Udbredelse, og paa mit Partis Vegne kan jeg altsaa anbefale Forslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Lannung: Ogsaa vi hilser med stor Tilfredshed det franske Initiativ, der førte til

denne Organisation til Fremme af det kulturelle Samarbejde mellem Nationerne og den indbyrdes Forstaaelse mellem disse for dermed at bidrage til Fred og Sikkerhed. Det er en Selvfølge, at Danmark bør være med i og nu bør ratificere den foreliggende Overenskomst, hvis Formaal kun kan paa kalde Sympati i vort Folk med hele dets Indstilling til og Forstaaelse for internationalt Samarbejde.

Ogsaa jeg er standset ved, at det er helt rigtigt, naar det indledningsvis i Overenskomsten fastslaas, at Krige begynder i Menneskers Sind, og at Forsvaret for Freden maa opbygges dér. Det er paa den samme Linie, naar f. Eks. Fredsforeningerne og det Parti, jeg tilhører, og andre med det altid har arbejdet for og har lagt afgørende Vægt paa, at den aandelige og moralske Nedrustning bør gaa jævnsides med Bestræbelserne for den militære Nedrustning af Nationerne.

I øvrigt følger Overenskomsten, som naturligt er, i Formaal og Program Hovedlinien i De Forenede Nationers Pagt. De organisatoriske Linier har ogsaa De Forenede Nationer som Forbillede i det Omfang, det har været naturligt at tillempe deres Regler i organisatorisk og anden Henseende. I det hele er det jo, som den højtærede Udenrigsminister berørte, Mening, at Organisationen skal tilknyttes De Forenede Nationer i Overensstemmelse med Reglerne i Pagtens Artikler 57 og 63 og have sit Budget godkendt og finansieret derfra.

Jeg savner blandt de fyrretyve og senere nogle og fyrretyve Stater, der er repræsenteret og har undertegnet, en af De Forenede Nationers største Medlemsstater, nemlig Sovjetunionen. Det maa meget haabes, at Sovjetunionen vil tilslutte sig denne Organisation. Den vil kunne faa en Hovedopgave af vital Betydning ved at formidle og medvirke til Forstaaelse ogsaa mellem Øst og Vest og dermed bidrage til at konsolidere Freden. Hvis det noget Sted er rigtigt, at manglende Forstaaelse fører til Mistillid og Mistro, gælder det vel netop Forholdet mellem Øst- og Vestmagterne nu efter den store Krig. Der er næppe mange, der vil nægte, at det er af vital Interesse for Europas og Verdens Fred, at den manglende Forstaaelse med den deraf følgende Spænding i Forholdet ophæves eller afhjælpes saa meget, som der overhovedet er Mulighed for. Vi har derfor alle Interesse i, at ogsaa denne Organisation kommer til at tjene Forstaaelsen mellem Øst og Vest for at medvirke til, at man mødes i fælles Forstaaelse,